

ת"פ 47569/08/17 - מדינת ישראל נגד נועה אריאל, ישראל אריאל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 47569-08-17 מדינת ישראל נ' אריאל ואח'
תיק חיצוני: 483383/2016

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. נועה אריאל 2. ישראל אריאל

החלטה

- נגד הנאשמים הוגש כתב אישום בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והעלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.
- על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.11.16 הגיע כוח משטרה לביתם של הנאשמים לבצע צו חיפוש (להלן: "**הצו**"). הנאשמים סירבו לביצוע החיפוש וסירבו לפתוח את דלת ביתם. משביקשה השוטרת להציג בפני נאשם 2 את צו החיפוש, חטף האחרון, לכאורה, את הצו מידיה והעבירו לבן משפחה אחר. נאשמת 1 העליבה את השוטרים בכך שאמרה: "**נבלות, בהמות, תתהפכו בדרך לבית, גנבים, שקרנים**".
- בפתח הדיון מיום 15.10.18 הודיע ב"כ המאשימה כי בוצעה השלמת חקירה ועתר להתיר לו להגיש את הצו, נוכח ממצאי השלמת החקירה, בין באמצעות מי מעדי התביעה, ובין דרך תעודה ציבורית.
- אציין כי הבקשה הוגשה לאחר שמיעת חלק מעדי התביעה ובמהלך פרשת התביעה.

טיעוני הצדדים:

- ב"כ המאשימה טען כי השלמת החקירה בוצעה בהתאם לסעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") ובאישור הגורמים הרלוונטיים. לדבריו, כפי שעולה מחומר הראיות ומהודעות שהובאו בפני בית המשפט, הצו נלקח על ידי הנאשם 2 עצמו, ועל כן לא היה בחומר הראיות.

משכך, אין לנאשמים להלין אלא על עצמם. עוד נטען, כי אין כל פגיעה ממשית בהגנת הנאשמים מאחר וטרם העידה העדה המרכזית בתיק, היא השוטרת שעל פי עובדות כתב האישום החזיקה בצו.

6. ב"כ הנאשמים התנגדו להוספת ראיה ולהגשתה לתיק בית המשפט.

7. ב"כ נאשמת 1 הדגישה כי כבר בדיון מיום 25.2.18 נמסר על ידי המאשימה כי הצו אינו בחומר החקירה וכי היא מבקשת לקבלו על מנת להיערך להגנת הנאשמת 1. לטענתה הגשת הצו לתיק בית המשפט בעת הזו תפגע בהגנת הנאשמת 1. אשר לטענה לפיה מי מהנאשמים חטף את הצו מידי השוטרת, נטען, כי אין הדבר מעלה או מוריד באשר היה על התביעה לצרף העתק הצו לחומר החקירה.

8. ב"כ נאשם 2 הצטרף לטענות ב"כ נאשמת 1, והוסיף כי עוד טרם שלב ההקראה בתיק, (ינואר 2017) ביקש לקבל לידיו את כלל חומר החקירה, ובכלל זה הצו, אך הצו לא הועבר לעיונו. בנסיבות אלו, מתן אפשרות למאשימה לתקן מחדלה משמעה פגיעה בזכויות הנאשמים וביעילות הדיון.

דין

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות ב"כ הנאשמים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת המאשימה - להידחות.

10. סעיף 3 לחסד"פ קובע כאמור:

"בכל עניין של סדר הדין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק".

סעיף 167 לחסד"פ קובע כאמור:

"סיימו בעל הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בבית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט".

סעיף 61 לחסד"פ קובע:

"הועבר חומר החקירה כאמור בסעיף 60, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או תובע להורות למשטרה

להוסיף לחקור, אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט".

הנה כי כן, קיימת סמכות מכח חוק לבצע השלמת חקירה גם לאחר הגשת כתב אישום.

11. מהוראות החוק נלמדת גם סמכותו של בית המשפט להורות על קבלת ראייה בשלבים שונים במהלך שלביו השונים של ההליך הפלילי, וזאת לשם ניהול יעיל של המשפט המתנהל ולמען חקר גילוי האמת. סמכות זו, אין בה כדי לשלול או לפגוע בזכותו של הנאשם להליך הוגן. כידוע, זכות הנאשם להליך הוגן נועדה על מנת להבטיח את תקינות ההליך הפלילי, כמו גם שמירה על האיזון הראוי בין האינטרסים המנוגדים, ואף כדי למנוע עיוות דין למי מהצדדים.

12. זכות הנאשם להליך הוגן הוכרה בפסיקה נרחבת, ואף היוותה, כידוע, את הבסיס לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית (ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התצ"ר** [פורסם בנבו] פסקה 61, וכן ר' ת"פ (ת"א) 12935-02-17 **מדינת ישראל נ' איתמר שמעוני**).

13. טענתם הבסיסית של ב"כ הנאשמים היא כי השלמת החקירה והגשת הראייה פוגעת בזכותם של הנאשמים להליך הוגן, ובקו הגנתם שהתבסס על הראיות שהועברו להגנה על ידי המאשימה.

14. כידוע, ככלל, חקירה מסתיימת בטרם הגשת כתב אישום. ברם, **הנחיית פרקליט המדינה מס' 6.11 - השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום** (להלן: "**הנחיית פרקליט המדינה**" או "**ההנחיה**") מתייחסת למצבים כמצב שלפניו. הנחיה זו כוללת, בין השאר הוראות לביצוע השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום. כך למשל, נקבע כי השלמת חקירה תתאפשר כאשר מתגלות עובדות או טענות חדשות בעלות פוטנציאל השפעה על תוצאות ההליך; מקום בו התעורר צורך מהותי לבחינת טענה שעלתה לראשונה לאחר הגשת כתב האישום; מקום בו השלמת החקירה נעשית לבקשת הנאשם (ר' סעיף 7 להנחיית פרקליט המדינה. ר' בנושא זה גם: ת"פ (ת"א) 12935-02-17 **מדינת ישראל נ' איתמר שמעוני**).

15. כידוע, ככלל: "**אין לקבל מצב דברים לפיו תיסגר האפשרות בפני התביעה להשלים דברים שהתגלו כטעונים השלמה. ההליך הפלילי נועד לגילוי האמת ולעשיית הצדק ונקל לשער כי יהיו מקרים בהם דווקא הנאשם יהיה זה שיבקש השלמת חקירה או תיקון עניינים שנודעו לו לאחר שהוגש נגדו כתב אישום. מתן אפשרות להשלים ראייה בשלבים מאוחרים פועלת לשני הכיוונים והשיקולים של עשיית צדק יפעלו באופן זהה גם אם הנאשם יבקש להשלים את ראיותיו**" (ת"פ (מחוזי ים) 366/99 **מדינת ישראל נ' אהוד סבירסקי (בן אמריה)**, [פורסם בנבו] תק-מח 2000(4), 5071, 5072 (2000)).

16. בהקשר זה, יפים הדברים שקבע השופט ברק, כתוארו אז, בעניין עפ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל, פ"ד, ל"ה, (3) 505, לפיהם: "ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים, הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו, לקבוע חפות או אשמה. לשם כך על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט, אשר -על-פי ניסיון החיים - יש בו כדי להביא לחשיפת האמת, ובכך תואמות שתי משימות אלה. עם זאת, יש ועמידה פורמאלית על סדר הכללים בעניין מיוחד יהיה בה כדי לגרום לעיוות דין, אם בדרך של הרשעת החף מפשע ואם בדרך של זיכוי הנאשם. בנסיבות אלה יש לשאוף לכך, כי הכללים עצמם ייתנו לבית המשפט סמכות ושיקול-דעת לעשות צדק".

17. לא שוכנעתי כי נתקיימו התנאים המפורטים בהנחיית פרקליט המדינה לביצוע השלמת החקירה. מדובר במסמך שלא היה ברשות התביעה ולגביו הצהירה המאשימה כי אינו נחוץ להוכחת יסודות העבירה. (ר' פרוט' הדיון מיום 25.2.18 עמ' 6 ש' 12, וכן פרוט' הדיון מיום 13.6.18 עמ' 20, ש' 22-27).

18. עצם קיומו של הצו אינו מהווה נסיבה חדשה, כנדרש בס' 7 להנחיית פרקליט המדינה.

19. סעיף 8 להנחיית פרקליט המדינה מורה כאמור:

"במסגרת השיקולים להורות על השלמת חקירה, יינתן משקל לשאלה האם ניתן היה בשקידה סבירה לבצע את פעולת החקירה טרם הגשת כתב האישום. בנסיבות בהן ניתן וצריך היה לצפות ולהעריך את נחיצותה של החקירה טרם הגשת כתב האישום, ולא התחדש דבר בהקשר זה, הרי שככלל לא תבוצע השלמת חקירה למעט בנסיבות חריגות". מקובלת עלי בהקשר זה טענת ההגנה לפיה העתק הצו היה אמור להישאר בחזקתה של התביעה, אף אם נלקח במהלך האירוע כפי הנטען.

20. על אף זאת, אין בעצם אי עמידה בהנחיית פרקליט המדינה כדי לפסול ביצוע השלמת החקירה ולמנוע הגשת הראיה לבית המשפט.

21. ואולם, בשים לב להצהרת ב"כ המאשימה בעבר, לעיתוי הגשת הבקשה, יעילות הדיון והחשש לפגיעה בזכויות הנאשמים, לא מצאתי כי יש מקום להורות על קבלת המסמך כראיה לתיק בית המשפט.

22. למעלה מן הנחוץ, אבחן עיקרי הנחיות פרקליט המדינה (כפי שמובאים בתפ (ת"א) 12935-02-17 מדינת ישראל נ' איתמר שמעוני) ומידת התאמתם לבקשה שלפני:

א. ההנחיה מכירה באינטרס הנאשם להליך הוגן, ובחשיבות הכנה ותכנון הגנתו כשחומר החקירה עליו הוא מתבסס, מתוחם, מגודר ומונח לפניו. קל וחומר כאשר המאשימה הצהירה כי אינה זקוקה לצו עצמו על מנת להוכיח העובדות המפורטות בכתב האישום.

ב. רק כאשר אינטרס ציבורי גובר על אינטרס הנאשם להליך הוגן, ניתן לבצע השלמת חקירה לצורך מיצוי חקר האמת. לא שוכנעתי כי האינטרס הציבורי גובר במקרה שלפני על האינטרסים של הנאשמים וזכותם להליך הוגן.

ג. גילוי נתונים חדשים מהותיים, משפטיים או עובדתיים בעלי פוטנציאל השפעה על תוצאות ההליך. אינני סבור כאמור, כי במקרה שלפני מדובר בעובדה או נתון חדש.

ד. בהקשר לשינוי נסיבות ברות ההשפעה על תוצאות ההליך, עומדת שאלת אחריות גורמי האכיפה לצורך בביצוע השלמת החקירה. אינטרס הגנת הנאשם ייטה לטובתו אם במידה וניתן היה, בשקידה סבירה, לבצע את פעולת החקירה טרם הגשת כתב האישום. סבורני כי ניתן גם ניתן היה, בשקידה סבירה, להשיג את הראיה טרם הגשת כתב האישום, בייחוד נוכח הוראות ס' 11 ב(1) וס' 11 ד (1) (א) להנחיית פרקליט המדינה.

ה. השלב בו מצוי ההליך המשפטי, בו מתבקשת הוספת ראיה. אנו נמצאים עמוק בתוך פרשת התביעה. אכן ניתן להורות על זימון העדים שהעידו ולחקרם בשנית. אך מאידך, יש בכך פגיעה בהגנת הנאשמים אשר הסתמכו על הראיות העומדות לפניהם.

ו. כפיפות לאישור הגורם המוסמך (ר' ס' 5, 6 להנחיית פרקליט המדינה). במקרה שלפני, מסר ב"כ המאשימה כי השלמת החקירה נעשתה באישור ראש יחידות תביעות ש"י, אף עיינתי בנספח 1 להודעה על צירוף מסמכים.

ז. נסיבות חריגות בהן תעשה פניה ליידוע בית המשפט על השלמת החקירה. במקרה שלפני לא פנתה התביעה ליידע את בית המשפט על ביצוע ההשלמה (אף כי סבור אני שראוי היה לעשות כן נוכח השלב בו מצוי התיק), אלא ביקשה להגיש תוצרי ההשלמה באמצעות עדיה.

23. לסיכומי של עניין, עיינתי בהנחיית פרקליט המדינה ובחנתי עיקרי ההנחיות ומידת התאמתם למקרה שלפני. במסגרת האיזונים ולאחר ששקלתי את כלל הטיעונים, אני דוחה את הבקשה להוספת ראיה ואיני מתיר הצגת הראייה והגשתה לתיק בית המשפט.

24. על כן, הבקשה להוספת ראייה, נדחית.

25. המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ט, 01 נובמבר 2018, בהעדר
הצדדים.